

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 2Nt/21/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319010240
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4319010240.2

Uznesenie

rozhodol:

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania, v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Levice pod sp.zn. 3T/181/2013, ktorý podal odsúdený G. M., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom D. č. XXX, toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody M. z a m i e t a , nakoľko neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

odôvodnenie:

Odsúdený G. M. podal na tunajší súd návrh na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Levice pod sp.zn. 3T/181/2013, v ktorej bol odsúdený pre zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1, odsek 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 10 rokov. Návrh odôvodnil tým, že kategoricky odmieta vinu a akýkoľvek podiel na danom trestnom čine, pretože sa ho nedopustil a ani nemal vedomie, že tento skutok bude spáchaný. Nesúhlasí s postupom orgánov činných v trestnom konaní a s jeho odsúdením. Poukázal na skutočnosť, že v danom trestnom čine sú dvaja odsúdení a orgány činné v trestnom konaní a súd sa opierajú len o výpoveď jedného človeka, spoluobžalovaného a to U. S., ktorý je jeho synovec, v čase spáchania skutku mal 25 rokov, avšak nebol bezúhonný a pokračoval v trestnej činnosti aj v čase ich súdneho vyšetovania o čom informoval aj príslušníkov kriminálnej polície, nakoľko chcel dať „na svetlo“ tú skutočnosť, že sa nejedná o slušného, dôveryhodného človeka, ktorý mal byť „obäť“ v danom trestnom čine, pretože sa takto celú dobu prezentoval, ale po ich zaistení podpálil pre peniaze motorové vozidlá, predával a konzumoval drogy, obchodoval s kradnutými vecami. Má za to, že pre vyšetrovateľa bola vec vopred jasná a uzavretá, U. S. pod vidinou malého trestu a postavenia svojej osoby do pozície mladého, ovplyvniteľného a neznalého využil jeho osobu, aby rozdelil a minimalizoval svoju vinu, čomu nahrало aj tá skutočnosť, že ho často vozieval po inkriminovanej trase za jeho priateľkou, čo u iných vzbudzuje dojem, že museli tento trestný čin spolu plánovať. U. S. sa nemusel ani snažiť nič vykonštruovať, nakoľko voči jeho osobe prispela skutočnosť, že sa pred lúpežou nachádzal v herni a je zaznamenaný na priemyselnú kameru. Poukázal aj na to, že ods. U. S. kontaktoval telefonicky jeho matku P. M., a žiadal od nej „požičať“ peniaze a snažil sa za túto pôžičku ponúknuť zmenu svojej výpovede proti jeho osobe a takýmto spôsobom chcel získať financie aj od jeho brata R. M., čomu súd tiež nevenoval pozornosť, hoci o tom bola predložená SMS správa od B.S..

Myslí si, že bol od začiatku vyšetovania až po jeho odsúdenie, bol už ako trestaná osoba, vnímaný ako páchatel' a k jeho odsúdeniu stačili aj nepriame dôkazy, teda jedna výpoveď chlapca, čo nevedel čo činí a čo svojím úletom môže spôsobiť. Na začiatku vyšetovania nepovažoval za potrebné si zvoliť obhajcu, pretože sa skutku nedopustil ani nemal vedomosť, že po jeho náhodnej a neplánovanej návšteve herne tam U. S. vykoná lúpežné prepadnutie. Voči jeho osobe neexistujú ďalšie priame dôkazy, t.j. stopy DNA alebo iného biologického materiálu, očitý svedok, proste nič a všetko je postavené na jednej výpovedi a domnienkach, čo podľa neho nemôže byť dostačujúce na jeho odsúdenie. On po výkone trestu spred dvadsiatich rokov pracoval, viedol riadny život, nemal problémy so zákonom, pracoval na montážach,

mal dobre platenú prácu, bol spokojný s novým životom a po predchádzajúcej skúsenosti by neriskoval za pár eur hrozbu vysokého trestu a to takýmto primitívnym spôsobom a ešte k tomu s U. S., ktorý bude mať aj v budúcnosti ešte viac problémov so zákonom. Z toho dôvodu navrhol, aby súd preskúmal dôveryhodnosť B.S., pretože klame, má sklony k fabulácii. Tiež navrhol, aby boli zobrať do úvahy svedecké výpovede jeho matky a brata a neboli považované len za účelové, pretože je už preukázané a potvrdené, že volania a SMS správy uskutočnil B.S.. Požiadala, aby súd nevenoval jednostrannú a cieľnú pozornosť len na jeho trestnú minulosť spred dvadsiatich rokov, práve naopak uvážil ten fakt, že po tejto negatívnej skúsenosti v žiadnom prípade neuvažoval o žiadnej trestnej činnosti, nieto ešte o takej závažnej ako je lúpež a navrhol, aby súd prelustroval osobu U. S., pretože poskytol polícii informácie o jeho trestnej činnosti.

Súd na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a podstatným obsahom spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/181/2013.

Odsúdený G. M., ktorý bol vypočutý prostredníctvom viedokonferenčného zariadenia medzi Okresným súdom Levice a ÚVTOS M. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu na povolenie obnovy konania, pretože sa necíti byť vinným zo skutku, za ktorý bol odsúdený. Bol uznaný vinným na základe výpovede spoluobžalovaného, pričom jeho výpoveď nemožno považovať za vierohodnú, nakoľko sa sám dopúšťal trestnej činnosti a jedine táto výpoveď ho mala usvedčovať. Odsúdený S. vypovedal tak, aby si pre seba privodil nižší trest a jeho označil za organizátora. Výpoveď spoluobvineného U. S. spochybňuje preto, že sústavne pácha trestnú činnosť, bol drogový závislý a trestnú činnosť páchal aj v čase, keď chodili na pojednávania a sledovala ho aj NAKA za drogovú trestnú činnosť. Navrhol doplniť dokazovanie skúmaním duševného stavu U. S. za účelom zistenia, či bola jeho výpoveď vierohodná a tiež znova vykonal dokazovanie SMS správami, ktoré mal poslať U. S. jeho matke a bratovi.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/181/2013 bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 3T/181/2019 zo dňa 12.01.2016 boli obžalovaní U. S. a G. M. uznaní vinnými zo spáchania zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 15.03.2012 v čase o 03.20 h po vzájomnej dohode sa dostavili do mesta M., okres S. na motorovom vozidle zn. D. P. JF XXV, evidenčné číslo NZ XXXCD, majiteľa G.a M., z vozidla vystúpili, pričom G. M. išiel do herne G. na ul. J. č. XX zistiť koľko ľudí je v herne, následne z herne odišiel a zavolať na mobilný telefón U. S., že herňa je prázdna, na čo U. S. prišiel v čase po 04.00 h pred herňu a dal si na hlavu masku, vošiel do herne s hračkárskou pištoľou čiernej farby, namieril na krupierku G. K. a povedal jej: „nič sa Vám nestane, len mi dajte peniaze, kde sú peniaze, nebojte sa“, na čo barmanka otvorila zásuvku, z ktorej si zobral 2 ks kožených čiernych peňaženiek v hodnote 13,30 eur a 26,70 eur s obsahom finančnej hotovosti vo výške 682,50 eur, následne z herne odišiel k nadjazdu za M., kde pre neho prišiel G. M. na jeho vozidle a odišli preč, pričom si peniaze rozdelili a svojím konaním spôsobili škodu pre majiteľa herne S. X. vo výške 40,-eur, čo predstavuje hodnotu peňaženiek a finančnej hotovosti v celkovej výške 682,50 eur, pričom obžalovaný G. M. takto konal, hoci bol už rozsudkom Okresného súdu Komárno sp.zn. 2T 44/1998 zo dňa 14.06.2001 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To 107/2001 zo dňa 19.10.2001 uznaný vinným pre trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 9 odsek 2 Trestného zákona k § 41 odsek 1 Trestného zákona k § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vtedy platného a iné a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. nápravno-výchovnej skupiny, za čo bol obv. G.ovi M. podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, za použitia § 38 odsek 2, odsek 5, odsek 7 Trestného zákona, § 37 písmeno m/ Trestného zákona, uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 /desať/ rokov a podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona bol na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 28.01.2016. Krajský súd v Nitre uznesením pod sp.zn. 1To/43/2016 zo dňa 10.08.2016 nevyhovet žiadosti odsúdeného G.a M. o povolenie navrátenia lehoty na podanie odvolania proti rozsudku Okresného súdu Levice sp.zn.3T/181/2013 zo dňa 12.01.2016 a navrátenie lehoty nepovolil a odvolanie odsúdeného G.a M. zamietol.

Z rozsudku sp.zn. 3T/181/2013 zo dňa 12.01.2016 a pripojeného spisového materiálu Okresného súdu Levice sp.zn.3T/181/2013 vyplýva, že na hlavnom pojednávaní bol vypočutý obvinený U. S., ktorý sa ku

spáchaní skutku priznal a popísal konanie, ktorého sa dopustil spolu s obvineným G. om M., s ktorým sa dohodli na spáchaní lúpeže. Obvinený G. M. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie lúpeže, uviedol, že spoluobvineného U. S. odviezol ako aj inokedy do M. a následne sa mal pre neho vrátiť, pričom boli v kontakte cez telefóny. S. mu zavolať, aby prišiel pre neho a vtedy nazrel do herne G., kde hľadal U. S. a odišiel preč. Na pojednávaní tiež uviedol, že U. S. mal žiadať od jeho matky P. M. a jeho brata N. M., aby mu požičali peniaze, a ak by ich dostal zmení výpoveď. Na hlavnom pojednávaní pri konfrontácii medzi obvinenými, pri ktorej obvinený S. sa vyjadril k SMS správam, ktoré poslal P. M. a N. M.. Vo veci boli na pojednávaní pred súdom vypočutí aj svedok poškodený S. X., svedkyňa G. K. a svedkyňa P. M., ktorá uviedla, že o lúpeži nemá vedomosť, spochybnila účasť G. a M. na lúpeži a predložila k nahliadnutiu a prečítaniu z jej mobilného telefónu SMS správu, ktorú jej poslal U. S., v ktorej od nej žiadal peniaze.

Vo veci 3T/181/2013 súd po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i v súhrne dospel k záveru, že skutok spáchali obvinení U. S. a G. M. a vina obvineného G. a M. bola preukázaná, nielen výpoveďou obvineného U. S., ale aj výpoveďou svedkyne G. K., záznamom kamerového systému a výpismi hovorov medzi obvinenými. Súd sa vysporiadal aj s výpoveďou ods. U. S., ktorú považoval za vierohodnú s poukazom na ostatné dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že odsúdený G. M. bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, v jednom prípade sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 14.06.2001 pod sp.zn. 2T/44/1998 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 Trestného zákona k § 234 ods.1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a iné s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v platnom znení na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do III. NVS. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/181/2013 zo dňa 12.01.2016, právoplatným dňa 28.01.2016 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, ods. 2 písm. c/ Tr. Zákona na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Súd po preskúmaní návrhu na povolenie obnovy konania po vypočutí odsúdeného, oboznámení sa s obsahom trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 3T/181/2013 dospel k záveru, že návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania nie je dôvodný.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok je koncipovaná tak, aby bolo možné napraviť aj právoplatný rozsudok v dôsledku toho, že vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežnáme, ktoré sú tak závažné, že by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste a teda zasiahnuť do nezameniteľnosti a stability právoplatného rozhodnutia. Možno ju povoliť len ak súd zistí splnenie zákonných podmienok v zmysle § 394 Trestného poriadku. V danom prípade návrh na povolenie obnovy konania bol podaný oprávnenou osobou - odsúdeným a smeruje proti právoplatnému rozhodnutiu, proti ktorému je návrh prípustný v zmysle § 396 ods. 3 Trestného poriadku.

Súd skúmal, či dôkazy navrhnuté odsúdeným majú povahu skutočností alebo dôkazov súdu skôr nežných a či sú takého charakteru, že by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, prípadne o treste odsúdeného. Za skutočnosti skôr nežnáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania. Skutočnosťou skôr nežnou sa pritom rozumie objektívne existujúci jav, ktorý síce nie je dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutočného stavu veci a ktorý spravidla bude potrebné preukázať ďalšími dôkazmi.

Nezameniteľnosť a záväznosť rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť je jednou zo záruk právnej istoty. Náprava rozhodnutia sa môže dosiahnuť v riadnom dvojinštančnom postupe formou odvolania ako riadneho opravného prostriedku. Výnimkou z tohto pravidla sú mimoriadne opravné prostriedky, ktorými možno dosiahnuť nápravu právoplatných rozhodnutí, medzi ktoré sa zaraďuje aj obnova konania. V konaní o povolení obnovy konania neplatí revízy princíp, nepreskúmava sa zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia. Posudzuje sa výlučne otázka, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme v spojení s dôkazmi už vykonanými môžu odôvodniť iné než pôvodné právoplatné rozhodnutie o vine a treste. Vo vzťahu k trestu je potrebné skúmať, či vzhľadom na tieto nové skutočnosti alebo dôkazy, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za nové skutočnosti sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh týka a ktoré môžu mať vplyv na zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. V konaní o obnove treba túto novú skutočnosť preukázať dôkazom.

Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré možno zistiť z obsahu spisov, a to ani vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa zmyšľil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil. (R 6/1997)

Skutočnosti, ktoré odsúdený G. M. uviedol vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pod sp.zn. 3T 181/2016 sú len opakovaním jeho výpovede a obrany na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci, s ktorými sa súd vysporiadal pri rozhodovaní vo veci. Na hlavnom pojednávaní v trestnej veci sp.zn. 3T 181/2013 bola vypočutá aj svedkyňa P. M., ktorá sa vyjadrovala aj k SMS správam, ktoré mal poslať odsúdený U. S. jej, ako aj bratovi odsúdeného N. M., tieto boli sudcovi predložené na oboznámenie, pričom ods. U. S. sa k týmto správam vyjadril a teda sa nejedná o nové skutočnosti, ktoré by mali preukazovať nevinu odsúdeného a ktoré neboli súdu známe v čase rozhodovania vo veci. Súd prvého stupňa sa v rozsudku vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Spochybňovanie dôveryhodnosti výpovede spoluodsúdeného U. S., ktorý usvedčoval ods. G.a M. zo spáchania trestnej činnosti nie je novou skutočnosťou alebo dôkazom súdu skôr neznámym, pretože odsúdený G. M. tieto pochybnosti vyjadril už na hlavnom pojednávaní. Skutočnosti, ktoré o odsúdenom U. S. uviedol odsúdený G. M. vo svojom návrhu, ktoré sa majú týkať údajnej ďalšej trestnej činnosti ods. U. S., nepredstavujú nové dôkazy alebo skutočnosti, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Úlohou súdu nie je vyšetrovať alebo dokazovať, či odsúdený U. S. v čase rozhodovania vo veci sp.zn. 3T/181/2013 sa dopúšťal inej trestnej činnosti, resp. takto konal potom, ako bol odsúdený v tejto veci. Taktiež nie je úlohou súdu v rámci rozhodovania o návrhu na povolenie obnovy konania vykonávať dokazovanie znaleckým skúmaním dôveryhodnosti výpovede odsúdeného U. S. v trestnom konaní vedenom pod sp.zn. 3T/181/2013, nakoľko aj s touto skutočnosťou sa vysporiadal súd pri rozhodovaní vo veci.

Vzhľadom na uvedené súd zamietol návrh odsúdeného G.a M. na doplnenie dokazovania vypočutím svedkyne P. M. a oboznamovaním SMS správ, ktoré jej poslal U. S. ako aj pribratím znalca za účelom skúmania duševného stavu ods. U. S. k dôveryhodnosti jeho výpovede.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného G.a M., pretože dôvody uvádzané odsúdeným nepredstavujú také nové skutočnosti, ktoré by súdu neboli skôr známe a teda neodôvodňujú povolenie obnovy konania.

V predmetnej trestnej veci odsúdený nepredložil a neuviedol žiadne také nové skutočnosti, alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktorých existencia by mohla sama o sebe alebo v spojitosti so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi viesť k inému záveru o jeho vine, resp. k inému trestu. Súd pri ukladaní trestu použil ust. § 38 odsek 5 Trestného zákona, keďže odsúdený G. M. už bol v minulosti odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 ods.1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, ktorý podľa Trestného zákona platného od 01.01.2006 vykazuje znaky zločinu, ktorého sa odsúdený dopustil opakovane. Trest uložený podľa §

188 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 5 Trestného zákona vo výmere 10 rokov je primeraný s poukazom na osobu odsúdeného a charakter trestnej činnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto súd, dospel k záveru, že vo veci odsúdeného neboli zistené podmienky obnovy podľa § 394 Trestného poriadku, a preto návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať sťažnosť do pracovných 3 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresný súd Levice sp. zn. 2Nt/21/2019.

Sťažnosť má odkladný účinok.

O sťažnosti rozhoduje Krajský súd v Nitre.

Sťažnosť môže podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, na ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho

vôli, zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Osobám, ktoré môžu podať sťažnosť v prospech obvineného, končí sa lehota na podanie sťažnosti tým istým dňom ako obvinenému; prokurátorovi však plynie lehota vždy samostatne.

Oprávnená osoba sa môže sťažnosti výslovne vzdať.

Oprávnená osoba môže podanú sťažnosť vziať výslovne späť, kým sa o nej nerozhodlo. Sťažnosť prokurátora môže vziať späť aj nadriadený prokurátor.

Sťažnosť podaná v prospech obvineného inou oprávnenou osobou alebo za obvineného obhajcom alebo zákonným zástupcom môže byť vzatá späť len s výslovným súhlasom obvineného. Prokurátor však môže vziať takú sťažnosť späť aj bez súhlasu obvineného. V tom prípade plynie obvinenému nová lehota na podanie sťažnosti od upovedomenia, že sťažnosť bola vzatá späť.

Uznesenie možno napadnúť pre

- a) nesprávnosť niektorého jeho výroku,
- b) zřejmý rozpor výroku s odôvodnením, alebo
- c) porušenie ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, ak toto porušenie mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia.

V sťažnosti možno uviesť skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli známe v prvostupňovom konaní.

Ak podáva sťažnosť prokurátor, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo obhajca za obvineného alebo vo vlastnom mene, musí byť sťažnosť zároveň odôvodnená.